

అనువాద సాహిత్యము

బల్గేరియన్ కథానిక

క్షణకాలము స్వేచ్ఛ

రచన: వై లో పెట్రోవ్

[మానవుడు స్వేచ్ఛాజీవి. స్వేచ్ఛలేవి జీవితము నిర్ణయము. విప్లవకారులకు సహాయం చేశాడని అతన్ని నరకంలాంటి కాన్ సెంట్రేషన్ క్యాంపులో వ్రంచారు. వుంచి ఎన్ని సంవత్సరాలు గడచిందో... చివరకు ముసలితనము మృత్యుముఖంలోకి తీసుకు వెడుతుండగా అతనిని విడుదలకు ఉత్తరువులు వచ్చాయి. రాబోయే స్వేచ్ఛకు పులకించాడు. తన నారిని కలసుకోవచ్చని ఆనందించాడు— కానీ అతనికి స్వేచ్ఛ లభించింది ఒక నిమిషమువారే— తర్వాత శాశ్వతమైన స్వేచ్ఛ భించింది]

జైలు గాఢు ఖైదీల నుంచిన బ్యారకు దగ్గరకు వచ్చి “ఏయ్ ముసలోడా! నిన్ను విడుదల చేస్తున్నాం” అని అన్నాడు.

“ఏమిట, ఎచి?” అని తెల్లబోతూ ముసలి ప్యక్తి అడిగాడు.

“అరే నీకే చెప్పేది, నిన్ను విడుదల చేస్తున్నాం! లే! లే! మూటా ముల్లె నర్దుకో!” అని గార్డు మరల హెచ్చరించాడు.

అతనిని విడుదల చేయమని పంపిన ఉత్తరువు ఒకరి చేతుల్లోంచి మరొకరి చేతుల్లోకి నడిచిపోయింది. అటుఇటు తత్తర చూపులు చూస్తూ ఆ ముసలి తాత అక్కడనే కూలబడిపోయాడు. అందరి దృక్పథాలు చెమటతో నిండివున్న అతని ముఖం వైపు సారిచబడ్డాయి. ఒకరోకరు ఒక్కొక్క భావనలో ముగిగి తేలుతున్నారు. ఆ ఉత్తరువును చూచినవాళ్ళు వాళ్ళ కళ్ళను వాళ్ళే సమ్మలేకపోతున్నారు. తామంతా ఆ నికృష్టపు

జీవితం గడుపుతూ, ఆ ఒక్క ముసలి తాత మాత్రం విడుదల చేయబడటం మూలంగా కొందరిలో ఉద్యమం ద్వేషం తలెత్తింది. ముసలి తాతకు ఇదంతా చూచేటప్పటికి గుక్క తిప్పకోలేసంత పనయింది. మెదలటండా కూర్చోని తానంతకముందు నృష్టించిన ఒక బహున్ బొమ్మనాడిస్తూ ఏదో అలోచిస్తున్నాడు. తనకున్న విరామకాలంలో తన మనుషుల కోసం ఆ ముసలితాత ఫూరికేనే కూర్చోనక చిన్న చిన్న బొమ్మలను చేస్తూవుంటాడు.

“తాతా! యింకా ఎందుకు కూర్చుంటావు? అన్ని నర్దుకొని బయటపడ.” అని వారిలో ఒకరన్నారు.

“దేవుడు నీకు తోడునీడగుగాక!” అని మరొకరన్నారు.

వీరంశరి ప్రోత్సాహానికి తాత కెంతో సంతోషం కలిగింది. చిన్న పిల్లాడిలా కేరిం తాలు కొడుతూ తనకున్న నాలుగు సామా

నులూ నర్దుకోవటం మొదలెట్టాడు. తనకున్న చలికోటును, వేజ్ శీను, అలాగే రగ్గును, అక్కడి వాళ్ళకు యిచ్చివేసి, అందరికీ నమస్కారాలు చెప్పి వారి ఏడ్వేలుతో బయటకు ప్రయాణమయ్యాడు. పిల్లల కొరకు తయారు చేసిన బొమ్మలను భాదంగా మూటగట్టి, దాని నెంతో, జాగ్రత్తగా చంకకు తగిలించుకు ఒక్క చొక్కాతో బయటపడ్డాడు కాళ్ళకు కనీసం చెప్పలైనా లేవు. ఆ ముసలి తాత ఆ యమలోకపు కవాలను దాటి బయట పడేటప్పుడు ఆ పెద్ద గేటు దగ్గర నిలబడి గార్డుకు ఎంతో ఉత్సాహంతో శాల్యూట్ చేశాడు. దానికి ప్రతిగా “గుడ్ బై, సార్!” అని అన్నాడు ఆ గార్డ్ (కాపలాదారు), మిసాలను సరిచేసి కుంటూ ఆ గార్డు గర్రెట్ వెలిగించి అన్నాడు గదా: “ఇదంతా తమూడే కమాంసెంటు తప్ప తాగి యీ ముసలిముండాకొడుకును వేళాకోళం చేస్తున్నాడు. -- ఏయ్ ముసలి తాతా! వెనక్కు తిరిగిరా! నిన్ను వాళ్ళు ఏచ్చి పుల్లాయని చేయడానికిగాను ఇదంతా చేస్తున్నాడు.”

ఈమాటల ననలు ముసలితాత పట్టించుకోలే. ఇప్పుడు తనను అపగలిగిన మగవాడే వదూ లేడు. తాను స్వేచ్ఛాప్రపంచంలో సున్నాడాయెను. వెనుదిరిగి వెళ్ళి మరల ఆ యమలోకం చేరడమా- అది అనుభవమైన విషయం. అతని దృష్టి యూవత్తూ- యారాన కనిపించే నీలి కొండలవైపు వుంది అదిగి అ కొండల వెనుక నూర్వ్యభగవానుడు తన యింటికి చేరుతున్నాడు. అజే ఆ కొండ వెనుకనే తన గ్రామమున్నది. తన కోసం తన ముసలిది తన యిద్దరు మనుషులు ఎదురు చూస్తుంటారు. వడివడిగా నడిచిపోవాలి. అని అనుకుంటున్న ప్యక్తి వెనక్కు తిరిగి వెళ్ళవలసి వుంటుందని ఎవరు అనుకుంటారు?

ఆ జైలు బయట ప్రాకారం ఎటవలసి వుంది డ్యూటీలో వున్న పోలీసు విడుదల పుత్తరువు పరీక్ష చేయాలన్నాడు. ముసలి తాత చంకనున్న మూటను దింపి ఆ పుత్తరువు సందించాడు. ఆ పుత్తరువును ఒకటికి రెండు సార్లు మరీ చదివి, ఆ గార్డు గేటును తెరిచాడు ముసలి తాతకు శాల్యూట్ చేశాడు. తాత ఆ మూటను మరల చంకను తగిలించుకున్నాడు (తరువాయి 22 వ పేజీ)

ది మచిలీపట్టణము కో ఆపరేటివ్ ఆర్బన్ బ్యాంకు లిమిటెడ్ నెం. 4783

మచిలీపట్టణము

స్థాపితం 4—3—1920

ఫోను నెం 114

45 సం॥ నుండి ప్రజాసేవ చేయుచున్న సహకార సంస్థ

46 వ జన్మదిన సందర్భమున బంధువులకు, మెంబర్లకు, ఖాతాదారులకు, అభిమానులకు, సహకారులకు శుభాకాంక్షలతో సమర్పించు ది 24-2-65 నుండి అమలులోనికి వచ్చిన వడ్డీరేట్లు :

ది 31-12-64 వ తేదీకి బ్యాంకు

ఫిక్సెడ్ డిపాజిట్లు

ఆస్తి అవ్వల వివరములు

6 నెలలకు	6%	షేరు ధనము	1,66,660-00
12 ,,	6 1/2%	ఫిక్సెడ్ డిపాజిట్లు	6,60,312-87
24 ,,	6 3/4%	సేవింగ్స్ డిపాజిట్లు	1,55,408-62
36 ,,	7%	ఇతర డిపాజిట్లు	22,946-85
ఆంతకు వైన		వ్యాపార ధనము	10,63,771-01
		బ్యాంకు భవనములు	23,255-00
సేవింగ్స్ డిపాజిట్లు	4%	బ్యాంకు ఇచ్చిన అప్పులు	9,93,400-44
కరెంటు డిపాజిట్లు	1%	బ్యాంకు రిజర్వులు	31,768-02
		కేమర్చి	30,094-67

రికరింగు డిపాజిట్లు ఆకర్షణీయమైన రేట్లతో అనుమతించబడును.

30-6-64 సంవత్సరమునకు నికర లాభం రు 16,000/- వైగా

బోర్డు అనుమతిని :

కేడింబి శ్రీనివాసరావు డి. పురుషోత్తం వి. ఉదయ భీమరాజు

B.A., B.L.,
గౌరవోపాధ్యక్షులు

B.Com.,
కార్యదర్శి

B.A., B.L.,
గౌరవోపాధ్యక్షులు

క్షణకాలము స్వేచ్ఛ

(11 వ పేజీ తరువాయి)

ముందున్న ప్రపంచముంతా అనదేసర్పట్లుగా స్వెచ్ఛావాయువులను పీలుస్తూ, మునలితాత గబగబా నడుస్తున్నాడు. తన ప్రపంచం చేరడానికి. అలా నాలుగుడుగులు వెళ్ళాడే లేదే ఎవరో యిద్దరు పోలిసులు వచ్చి వెనుకనుండి అన రెండు రెక్కలను గొట్టగా పట్టారు. వారిలో ఒకడు ముట్టుమొఖం కలిగివున్నాడు నాడు ఆ మునలితాత బలడాన్ని గట్టిగా లాగి వికలాటహాసం చేశాడు.

ఎయ్! మూగ పీనుగా! ఎక్కడికి చాతావ్! యమకూపంలాంటి ఈ కానన్ ప్రపంచాన్ని నుండి బయటపడటం అంత తేలికనుకున్నావా? విప్లవ కారులకు నాలుగు చేతులు నిచ్చు అంత తేలికగా వదిలిపెట్టటమే ఎదిరిపెడతే మళ్ళీ వాళ్లలో చేరిపోతావు- ఎంత ఆయోమయపు మనిషివి నువ్వు? పదపద అని ఆ పోలీసు మునలితాత రెక్కను పట్టి తోశాడు.

“ఇదిగో విడుదల వుత్తరువు-నేనేమి దొంగ తనంగా పారిపోవడంలేదు.” అని తన చేతు లోనున్న ఉత్తరువును ఆ పోలీసు కళ్లముందు అటూఅటూ పూసాడు. “నేను పెద్దకమాం డెంటును చూస్తాను- ఇది మరీ అన్యాయం.” అని ఆ మునలితాత గొడవ పెడుతూండ గానే ఆ దుక్కలాటి పోలీసు ఆ వుత్తరువును గభాలుర లాక్కొని పరపర చింబిచేశాడు. ఆ మునలితాత అతర్వాత ఒక్క మాటా మాట్లాడాలా- వెనక్కు తిరిగి మెల్లమెల్లగా అడుగుతో అడుగు చేసుకుంటూ ఆ జైలు వైపు నడుస్తున్నాడు. ఆ సాయంకాలపుటెండలో అతని నీడ పొడవుగా అస్పష్టంగా తన ముందు కనిపిస్తాంటే దానివైపే చూచు కంటూ నడుస్తున్నాడు. ఆ జైలు ప్రాంగణం లోకి వచ్చిన తర్వాత తన గుండె మీద చేయి వేసే చూసుకున్నాడు- అంతే- చుంక నున్న బొమ్మలమూల ఒరిగి క్రిందికి జారి పడిపోయింది. దానిని మరల లేవనెత్తుకొన డానికి ముందుకు ఒంగాడు- అంతే- అలాగే ఒరిగిపోయాడు - మరల లేవనేలేదు-ఆ మునలితాత!

అలా మునలితాత కపం అక్కత ఎంతో సేపు పడేసి వుంచారు - మేముంతా అశు తర్షణ చేశాం - లోకసారి- మరొక మాన వుని అశను బూని చేశారు ఆ దుండగులు.